

Moskwa, Ja

Jak pies bezdomny idę sam,
Jak dziecko, kt&#oacute;re wierzy wam!
Na horyzoncie tylu kłamstw,
Jak oszukany brzeg bez fal - to Ja!

M&#oacute;j nienormalny spok&#oacute;j, gniew,
I upojny tak słoneczny dzień!

Mały trzask i runął cały las,

Tak niepewnie już myślałem, kim jestem - Ja!

Tak bardzo, z całyh sił, pragniemy wszyscy żyć,

I kochać mocniej, choć braknąć może si&#a

I wierzyć tak, że nawet kłamać nie ma jak

I dawać a nie brać, wszystko jedno jak!

Kim jestem właśnie "Ja" i kim jest ten, co żyćcie da&#a

Kt&#oacute;rędy droga? Czy dojdę kiedyś Tam?

Zrozumieć tyle spraw i stanąć twarzą w twarz

Na Nowej Drodze z prawdziwym moim "Ja"!

Ja! Ja! Ja!

Jak pies bezdomny idę sam,

Jak dziecko, kt&#oacute;re wierzy wam!

Na horyzoncie tylu kłamstw,

Jak odnaleźć siebie właśnie tam!

Ja!